

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exhortationes|| Ad|| Religiosos

Dirckinck, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1704

2. Religiosus. 5. Quiescit securiùs. 6. Irroratur frequentiùs. 7. Purgator
citiùs. Thema. Grati estote. Ad Coloss. 3.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51834)

EXHORTATIO II.

DE ALIIS TRIBUS BENEFICIIS,

In Statu Religioso nobis à Deo exhibitis,

Religiosus quiescit securius, irroratur frequentius, purgatur citius.

Tanquam motivis gratitudinis, æstimationis, & observantia Regularis.

T H E M A

Grati estote. Ad Coloss. 3.

Lamina, ad locum unde exeunt, revertuntur, ut iterum fluant Eccles. 3. Flumina gratiarum, ad fontem, unde manarunt, revertantur oportet, per animi grati memoriam & testificationem. Qui enim gratiam acceptam non agnoscit, & de ea gratias non agit, alterius gratia susceptione se indignum reddit. Unde S. Augustinus, *Quod Deus dederat gratis, tulit ingratis, non est dignus dandis, qui non agit gratias de datis.* Sane noster Pater Didacus Martinez, Regni Peruvani Apostolus, ab incolis nuncupatus, quotidie, quadringentis vicibus, interdum sexcentis, quas globulis rosarii numerabat, hac verba proferebat; *gratia Deo; vel Deo gra-*

tias: idemque aliis faciendam scribebat, asserens, non esse orationem brevior, oculisque divinis acceptior. Lancic. opusc. II. c. 10. n. 104. Gratia igitur referenda, tum ob alia beneficia, tum ob grande beneficium vocationis ad statum religiosum, atque ut magis gratum animum demonstramus, tum affectibus, tum verbis, tum operibus, ac præcipue regulari observantia; præter quaterna beneficia priore exhortatione explicata, nunc terna alia adjungemus: scilicet Religiosus *Quiescit securius, irroratur frequentius, purgatur citius*, quibus contraria, secularibus accidunt.

I. Quintum ordine beneficium statui Religioso annexum, recensente Doctore Mellifluo, est: *Quiescit securius.*

1. Ob gustum virtutum; quibus Reli-

Religiosus, à curis secularibus liber, & sub paternâ Superiorum providentiâ ac directione quiescens, unice studet. Opus autem iustitiæ, ut ait Isaias c. 32. pax & cultus iustitiæ silentium & securitas usque in sempiternum. Et sedebit populus meus in pulchritudine pacis, & in tabernaculis fiducia, & requie opulenta. S. Chrysostomus hom. 63. ad Pop. Licet virtus in ejus exercitatione aliquâ laboris habeat, multa tamen conscientiam implet delectatione, & tantam intersecus exhibet voluptatem, ut nullo sermone exprimi possit.

2. Ob dona Spiritûs sancti: quæ pacem, tranquillitatem & gaudium anime afferunt. Isaiâ c. 61. *Gaudens gaudebo in Domino, quia induit me vestimentis salutis; & indumento iustitiæ circumdedit me, quasi sponsam decoratus coronâ, & quasi sponsam ornatam monilibus suis.* S. Macharius in quadam homilia, testatur Religiosos, Dei servos, tanto Spiritûs S. gaudio interdum perfundi, tantæque dulcedine, suavitate, ac consolatione repleti, ac si in regio convivio magnificentissimo accumberent; aliâs non secus, ac sponsam in divinis amplexibus, cœlesti voluptate liquecere; aliâs ut Angelos corporis expertes, tantam levitatem & simplicitatem acquirere, tanquam si corpore carerent. Aliâs, Spiritûs sancti dono, quod intellectus dicitur, & Sapientiâ, eorum mentes ita inclarescere, ut momento temporis, ea doceantur, quæ nullius oratio valeat explicare.

3. Ob solatia interna: quibus in Religionis horto irrigamur, & tan-

quam manna, in deserto Ordinis reficimur: secundum Isaiâ c. 51. vaticinium: *Ponet desertum ejus quasi delicias, & solitudinem quasi hortum Domini; gaudium & letitia invenietur in ea, gratiarum altio & vox laudis.* Et Psal. 117. *Vox exultationis & salutis in tabernaculis iustorum:* unde fatetur S. Augustinus L. 9. Confess. c. 1. *Quam suave mihi subito factum est, carere suavitatibus nugarum: & quas dimittere metus fuerat; jam dimittere gaudium erat: eiciebat enim ea à me tu vera & summa suavitatis: & intrabas pro eis, omni voluptate dulcior; sed non carni & sanguini.* Hic ergo est lectus ille floridus, in quo dulciter quiescimus: teste S. Bernardo serm. 46. in Cant. In Ecclesia, lectum in quo quiescitur claustra existimo esse & monasteria, in quibus quiescere vivitur à curis sæculi & sollicitudinibus vita.

E contrario secularis vivit perturbatius.

1. Ob vermem conscientia; diu notuque instar spectri territantem, instar inimici insultantem & mitantem; instar vermum corrodentem, nullamque requiem permittentem. Docet id Sapientissimus Regum Salomon Sap. c. 1. *Cum sit timida nequitia, dat testimonium damnationis, semper enim praesumit perturbata conscientia.* Ac proinde rectè dixit S. Gregorius in Psal. 45. *Inter omnes tribulationes humanae anime, nulla est major, quam conscientia delictorum.*

2. Ob vitiorum tyrannidem. Joan. 8. *Qui facit peccatum, servus est peccati.* S. Chrysost. in 2. ad Corinth. hom. 9.

Pppp 2 *Barbarum*

Barbarum est peccatū, tyrannidem exer-
cens in animam semel captam. Et S. Au-
gustinus L. 8. de civ. Dei c. 3. *Malus ser-
vus est, non unius hominis, sed tot domi-
norum, quot visitorum.*

3. Ob Demorum vexationem. 1.
Joan. 3. *Qui peccatum facit, ex Diabo-
lo est; quoniam ab initio Diabolus pec-
cat.* Tertullianus de lu. *Peccator tra-
ditur Diabolo, quasi carnis in pœniam;*
ut Saul. S. Augustinus L. 8. conf. c. 5.
*Velle meum tenebat inimicus; & inde
mibi catenâ fecerat, & constrinxerat me.*

II.
Iroratur
frequentius.

II. Sextum Religionis beneficium,
ex mente Doctoris Melliflui est: *Iro-
ratur Religiosus frequentius.*

1. Ob bonam dispositionem: cum
enim Religiosi, omnia amore Dei re-
linquant, & ad Deum quàm proximè
accedant, ad ejus similitudinem aspi-
rantes, & gratiæ ejus cooperari sara-
gentes, Deus erga illos se liberalio-
rem, quàm erga mundanos exhibet,
eisdemque rore Divinarum illustra-
tionum, inspirationum, consolatio-
num, & auxiliorum gratiæ perfundit.
*Deus enim, ut docet S. Dionysius L. 1.
de div. nom. §. 1. Radium illum super-
substantialem, sibi perseveranter instum,
cuiuslibet rei, congruis illuminationibus,
elementer attemperat: nec non, quan-
tum fas est, ad contemplationem, ac com-
munionem, similitudinemq; sanctas men-
tes trahit, quæ ad ipsum, quo ad possunt,
communiuntur. Dilata ergo os tuum, &
implebo illud. Psal. 82.*

2. Ob custodiã Divinæ gratiæ. Matth.
13. *Qui habet dabitur ei & abundabit,
qui autem non habet, & quod habuit aufe-
retur ab illo.* S. Hieronymus Epist.

127. ad Fabiol. ait: *Timor virtutū co-
stos est, unde cum Propheta dixisset, Do-
minus regit me & nihil mihi deerit, in
loco pascuæ, ibi me collocavit; juncti ti-
more, qui custos est virtutum: virgata
& baculus tuus, ipsa me consolata sunt.*
Unde B. Agidius, ut refert Surius, de
Wadingus L. 2. Anual. Ann. 1262. n. 34,
dicebat: *Malle ego gratiam unam in
Monasterio, quàm decem in saculo: quæ
enim in Monasterio obtinetur gratia, &
crefcit facile & benè custoditur.*

Ob familiaritatem cum Deo, in vo-
catione, meditatione & contempla-
tione. *Latificabo eos in domo gratiæ
meæ.* S. Bernardus ferm. 18. in Cant.
*Orando, inquit, bibitur vinum latificans
cor hominis, vinum spiritus, quod insi-
brat; & carnalium voluptatum in-
ducit oblivionem.* Religio autem est do-
mus orationis; in quâ Deus latitans
animabus puris infundit suâ luce illa-
bitur, sanctitatis suæ radiis illustrat, &
consolatione spirituali delectat, dum
modò cum Angelis, modò cum San-
ctis, modò cum horum Regina, modò
cum suprema Dei Majestate familiari
conversatione.

E contrario secularis irroratur ri-
rius.

1. Ob terrena solatia. Job. 27. *Sa-
pientia ubi invenitur! nescit homo pre-
tium ejus, nec invenitur in terra ju-
veter viventium.* S. Bernardus Epist. 2.
*Quomodo ignis & aqua simul esse non
possunt; sic carnales & spirituales deli-
cia se in eodem non patiuntur.*

2. Ob neglectum Divinæ gratiæ.
Hebr. 6. *Terra enim sape super se ve-
nientem bibens imbrem, & generans
herbam*

herbam opportunam illis, à quibus colitur, accipit benedictionem à Deo: profertur autem spinas & tribulos, reprobos & maledictionis proxima, cujus consummatio in combustionem. Neglectus vero ille, unde oritur in mundanis, nisi ex regno vitiorum & scelerum in mundo dominantium, & regnum gratiæ evertentium? *O misera servitus, exclamatur ingemiscens Augustinus L. 1. delib. arbit. c. 11. Cum cupiditatum regnum tyrannicè servat, & variis, contrariisque tempestatibus, totum hominis animum, vitamque perturbet! Quaquaversum potest illum coarctare avaritia, dissipare luxuria, inflare superbia, corrumpere invidia, desidia sepelire &c. Et quid hæc aliud agant, quàm gratiæ regnum impugnare & evertere? & quis mundanorum ab his tempestatibus liber evadit?*

3. Ob infrequentiam orationis: tum quod vel innumeris curis & negotiis distentus rariùs orationi se totum dedit; tum, quod etiam si orationi vacet, innumeris sollicitudinibus, tanquam importunis interpellatoribus, mens avocetur & perturbetur. *Populus hic labiis me honorat, cor autem eorum longe est à me. Matth. 15.* Et qui cor ejusmodi, non collectum, sed dissipatum, Divinæ consolationis rorem excipiet? *S. Chryostomus serm. 1. de orand. Deum: Quisquis non orat Deum, non movetur est, expertusque sana mentis, & simpliciter impossibile est absque precationis prefatio, cum virtute degisse. Cum video non amantem orandi studium; nec tui rei servidâ curâ teneri: continuo mihi palam est, cum nihil egregia dotis*

in anima possidere. Adeoque nec dignum esse, qui manna cælestium consolationum degulset, aut rore spirituales dulcedinis perfundatur.

III. Septimum Religiosæ vitæ beneficium, à S. Bernardo insinuatum est: Religiosus purgatur citius: scilicet à peccatis venialibus, sine quibus hæc vita mortalis non ducitur, etiam à Religiosis: tum etiam ab eorum pœnis, tam in hac vita, quàm in flammis purgantibus persolvendis: purgatur autem citius Religiosus, cæteris paribus, quàm secularis.

1. Ob sanctas admonitiones, quibus à Superioribus corripitur & citius corrigitur. *Eccles. 12. Verba sapientum sicut stimuli & quasi clavi in altum infixi, quæ per Magistrorum consilium data sunt. S. Climacus gradu 4. Quæ increpationem suscipit, iste suorum delictorum veniam & remissionem potitur.*

2. Ob Divinas inspirationes. *Osee 2. 14. Ecce ego lactabo eam, & ducam eam in solitudinem, & loquar ad cor ejus. S. Augustinus serm. 13. de verb. Apost. Tunc bene agis, si à bono agaris spiritu: spiritus enim Dei, qui te agit, adjutor est agentibus: nemo agitur, si ab illo non agatur: spiritus enim adjuvat infirmitatem nostram.*

3. Ob usum Sacramentorum crebriorem; Pœnitentiæ nimirum & Eucharistiæ. *Isai. c. 12. Haurietis aquas in gaudio de fontibus Salvatoris. Aquas remissionis, ad diluendas culpas, ut exponit S. Bern. serm. 1. de nativ. Dom. Et idem in serm. de cœna Domini. Duo operatur Sacramentum Eucharistiæ in nobis, ut videlicet sensum minuat*

III.
Purgatur
citius.

in minimis, & in gravioribus peccatis quit, errat. S. Gregorius L. 10. Moral. tollat omnino confensum. Hic accedit quod Religiosus plura opera satisfactionis, mortificationis & penitentiae praestet, quam saecularis: & post mortem pluribus Fratrum suorum precibus atque operibus satisfactoriis adjuvetur.

E contrario saecularis purgatur difficilius.

1. Ob rariorem Sacramentorum usum. Joan. 6. *Nisi manducaveritis carnem Filii hominis, non habebitis vitam in vobis.* S. Chrysostomus in 1. Corinth. Homil. 24. *Frigida ad Eucharistiam accessio periculosa est: ita nulla mystica huius coenae participatio pestis est & interitus: ipsa namque mensa, anima nostra vis est, nervi mentis, fiducia vinculum, spes salus, lux & vita nostra.*

2. Ob rariores divinas inspirationes: quibus, saecularis vel ob alia negotia & curas, vel ob peccata, animum praeparat, vel locum non praebet. Sap. 3. *In malevolam animam non introibit sapientia, Spiritus sanctus disciplina, effugiet scilicet, & auferet se a cogitationibus, quae sunt sine intellectu.* S. Bernardus serm. 54. in Cant. ait. *Superbia inventa est in me, & Dominus declinavit in ira a servo suo; hinc ista sterilitas anima mea, & devotionis inopia quam patior. Non compungor ad lacrymas, quia non sapit Psalmus; non legere libet; non orare delectas; ubi mentis serenitas, gaudium & pax in Spiritu sancto?*

3. Ob rejectas admonitiones. Proverb. 1. *Via vitae custodienti disciplinam: qui autem increpationes relin-*

quit, errat. S. Gregorius L. 10. Moral. c. 3. *Ut recti correptionis vocem ministerium eharitatis aestimant; sic peccati contumeliam diversionis putant: isti se potius ad obediendum sternunt; isti ad insaniam defensionis eriguntur. Illi correptionis adiutorium, vitae patrocinium deputant: isti, cum se impeti redargutione conspiciunt, gladium percussurum credunt.*

Quare, dilectissimi, cum etiam terra haec beneficia in nos contulerit larga miserentis Dei manus; quod scilicet in Societate quiescamus securus, introremur frequentius, purgemur citius; quae sane maxima dona sunt, immensis liberalissime collata, facile cernitis, quas laudes, quas gratiarum actiones, propter illa Deo, reddere debemus: & simul quanti beneficium vocationis nostrae aestimandum, in quo tantis bonis fruimur. Nec solum beneficia haec agnoscenda sunt, & gratias referenda; sed & pro viribus compensanda sunt: nam ut S. Ambrosius ait, L. 6. Hexam. c. 4. *Vel ipsi bestiae ipsa est natura, ut grates referant, & caetera sollicitas custodias pro Dominorum salute praetendant.* Quae vero ratione beneficia tanta melius liberalitque compensabimus, nisi vitam vocationis nostrae conformem ducendo, & Regulas, nobis porrectas, ad amissum observando: quod si praestiterimus, ingentem animi pacem, tranquillitatemque obtinebimus, caelestibus deliciis ac solatiis crebro irrorabimur, citiusque & in hac vita & in igne purgante, ab omnibus inquinamentis nostris emundabimur.

EXHOR.